

Rose Woods

A látszat csal

Rose Woods

A látszat csal

novella

Kiadó: ADAMO BOOKS KFT.

<http://adamobooks.com>

Felelős kiadó: ADAMO BOOKS KFT. ügyvezetője

Copyright © ADAMO BOOKS KFT.

Budapest, 2015

PDF ISBN 978-963-387-263-5

adamo books kiadó

A látszat csal

romantikus novella

írta: Rose Woods
Berkesné Zombor Anikó
2010.

Rosalinde kényelmesen elhelyezkedett a medence mellett felállított nyugágyban. Az utolsó lökést éppen akkor kapta meg ahhoz, hogy elvállalja ezt a nyári munkát, mikor a nagybátyja megígérte, minden szabadidejét a vendégek számára fenntartott napozófedélzeten töltheti. Ez egyébként minden alkalmazottnak megengedett volt, pont a tulajdonos unokahúga lett volna kivétel? Az is igaz, hogy a személyzet tagjai leginkább a szűkebb-tágabb családi körből kerültek ki. Ennek megfelelően a hangulat igencsak meghittén alakult a háromhetes hajóút során.

A lány maga sem tudta, mihez kezd a kevés szabadidejével, ami a nyáron megadatott neki. Szinte még be sem fejeződtek a záróvizsgák, már meg is kellett kezdenie a szakmai gyakorlatot. Ez nem jelentett gondot. Imádta választott hivatását, és szeretett gyermekek közelében lenni. Repesett a lelke, ha segíteni tudott valamelyik kicsi betegnek. Ha nem, akkor pedig kétszeres erővel vetette magát a tanulásba, a bonyolultabb eseteket pedig a tapasztalt orvosokra hagyta.

Néhány szabad hete azonban csak akadt még az ősz előtt, és mivel anyagi helyzete igencsak siralmasnak bizonyult, a szüleitől pedig már nem akart kölcsönkérni – éppen elég megterhelő volt számukra finanszírozni a gyerekeik egyetemi tanulmányait – még az is megfordult a fejében, hogy ez az év valódi nyaralás nélkül fog számára eltelni. A nagybátyja viszont mentő ötlettel állt elő. A bébiszitter, aki a hajóján állt alkalmazásban – plusz szolgáltatásként a pihenni vágyó, ám kisgyermekkel érkező utasok számára – lemondta az egyik háromhetes turnust. Rosalinde tökéletesen alkalmasnak tűnt, hogy ennyi időre átvegye a lány helyét. Az pedig csak hab volt a tortán, hogy még gyermekorvosi ismeretekkel is rendelkezett. Igen

csekélyekkel ugyan, hiszen még javában folyt az okítása, de ez nem árnyékolta be apja testvérének jókedvét, aki roppant büszke volt magára, amiért ilyen elegánsan, egy csapásra megoldotta a problémáját. Ráadásul Rosalinde számára is remek alkalmat teremtett a nyaralásra, ami nem csak, hogy pénzbe nem került, hanem még fizetést is kapott érte.

Fészkelődött egy kicsit, hogy a napernyő eltakarja a szeme elől a fényt, a többi testrészét viszont érje. A lány még soha nem járt a trópusokon. Pláne nem hajóval. Maga sem értette, a szülei miért nem használták idáig ki a lehetőséget, hogy a család egyik tagjának sétahajója van. Hihetetlen, de egyszer sem utaztak még vele.

Ő azonban most itt volt. Élvezte a napsütést, a meleget, az arcába permetező sós cseppeket, amiket a folyton lengedező szél kapott fel. Végtelenül jól érezte magát. Az a napi néhány óra munka pedig – amit tulajdonképpen ő nem is munkaként fogott fel, hiszen minden egyes percét élvezte, míg a kicsikkel játszott –, csak még izgalmasabbá tették az útját.

Hirtelen izgatott hangokra lett figyelmes.

Mi történhetett? – töprengett, miközben érdeklődve nézett körül, de nem látott semmi olyasmit, ami szerinte indokolta volna a medence körül napozó vendégek felbolydulását.

Azután leesett neki a tantusz. Az unokanővére, Cathy – aki egyben szintén a hajón dolgozott –, előző este vacsoránál megsúgta, hogy a legutóbbi megállóhelyen felvettek egy igazi hírességet. Egy fiatal színészt, aki több mozifilmben is játszott. Nevének említésére az asztalnál ülő lányokból izgatott sóhaj szakadt ki. Rosalinde-nak azonban nem mondott semmit.